

181

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 12 sierpnia 1985 r.

w sprawie szczegółowego trybu oraz zasad przydzielania i rozliczania środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na działalność zakładowych ośrodków kształcenia i informacji.

Na podstawie § 3 uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 19 marca 1985 r. w sprawie przeznaczania środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na upowszechnianie wśród załóg przedsiębiorstw państwowych wiedzy ekonomicznej, prawnej, społeczno-politycznej i obronnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 44) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środki Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej będą przydzielane przedsiębiorstwom państwowym, które na podstawie § 3 uchwały nr 34 Rady Ministrów z dnia 19 marca 1985 r. w sprawie realizacji przez przedsiębiorstwa państwowe społecznych zadań na rzecz załóg pracowniczych (Monitor Polski Nr 6, poz. 43) powołały zakładowe ośrodki kształcenia i informacji, zwane dalej „ośrodkami”.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, stanowią uzupełnienie środków własnych przedsiębiorstw, przeznaczonych na działalność ośrodków.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa państwowe składają do akceptacji terenowemu organowi administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego roczne preliminarze wydatków na działalność ośrodków, które mają być refundowane ze środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, w terminie do dnia 30 stycznia każdego roku.

2. Preliminarz nie może obejmować wydatków na działalność, o której mowa w § 1 uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 19 marca 1985 r. w sprawie przeznaczania środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na upowszechnianie wśród załóg przedsiębiorstw państwowych wiedzy ekonomicznej, prawnej, społeczno-politycznej i obronnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 44), finansowanych dotychczas w ramach kosztów własnych przedsiębiorstwa, która zostanie przejęta przez ośrodki. Preliminarz nie może obejmować również wydatków na szkolenie ponoszonych w ciężar kosztów w zakresie i na zasadach określonych w uchwale nr 263 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1982 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników uspołecznionych zakładów pracy oraz świadczeń przysługujących tym pracownikom (Monitor Polski z 1983 r. Nr 1, poz. 6).

3. Refundacja wydatków w ramach akceptowanego preliminarza, o którym mowa w ust. 1, następuje dwukrotnie na wniosek przedsiębiorstwa, złożony w terminie 15 dni po zakończeniu każdego półrocza. Preliminarz powinien zawierać szczegółowe rozliczenie wydatków faktycznie poniesionych w danym okresie w oparciu o dane księgowe.

4. Formę tych rozliczeń ustala organ administracji państwowej, o którym mowa w § 2 ust. 1, kierując się ogólnymi zasadami rozliczeń wydatków z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

§ 3. Ze środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej mogą być refundowane środki wydatkowane na realizację zadań ośrodków, o których mowa w § 4 ust. 1 uchwały nr 34 Rady Ministrów z dnia 19 marca 1985 r. w sprawie realizacji przez przedsiębiorstwa państwowe społecznych zadań na rzecz załóg pracowniczych, w zakresie:

- 1) wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne pracowników zatrudnionych w ośrodkach,
- 2) zakupów przedmiotów nietrwałych, niezbędnych do prowadzenia działalności ośrodków,
- 3) zakupów materiałów informacyjnych i szkoleniowych służących doksztalcaniu,
- 4) honorariów, wynagrodzeń bezosobowych, diet i kosztów przejazdów oraz zakwaterowania wykładowców szkolenia.

§ 4. 1. Ogólna kwota wydatków podlegających refundacji ze środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej nie może przekroczyć w skali roku kalendarzowego 0,1% rocznego funduszu wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów.

2. Kwoty wydatków na cele, o których mowa w § 3, uwzględnia się w rocznych planach Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

3. W planie Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na 1985 r. uwzględnia się przyrost wydatków dokonanych po dniu 5 kwietnia 1985 r.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 kwietnia 1985 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: w z. A. Paczos

182

ZARZĄDZENIE GŁÓWNEGO INSPEKTORA GOSPODARKI ENERGETYCZNEJ

z dnia 2 września 1985 r.

w sprawie terminów ogrzewania budynków i pomieszczeń.

Na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady eksploatacji wspólnej sieci ciepłej oraz innych urządzeń i instalacji energetycznych służących do wytwarzania i przesyłania energii cieplnej, związane z rozpoczynaniem i przerywaniem pracy tych urządzeń w celu ogrzewania budynków i po-

mieszczeń w budynkach jednostek gospodarki uspołecznionej oraz innych budynków zaopatrywanych w ciepło przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do budynków i pomieszczeń, wymagających utrzymania określonego mikroklimatu (pomieszczenia klimatyzowane, kąpiele itp.).

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa

- 1) rozpoczęciu lub przerywaniu ogrzewania — rozumie

się przez to rozpoczęcie lub przerwanie ogrzewania ze wspólnej sieci ciepłej oraz z innych urządzeń i instalacji energetycznych służących do ogrzewania budynków lub pomieszczeń w budynkach jednostek gospodarki uspołecznionej oraz innych budynków zaopatrywanych w ciepło przez jednostki gospodarki uspołecznionej,

- 2) sezonie grzewczym — rozumie się przez to okres od 15 października do 25 kwietnia,
- 3) wojewodach — rozumie się przez to również prezydentów miast stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

§ 3. 1. Rozpoczęcie ogrzewania może nastąpić, jeżeli temperatura zewnętrzna o godz. 19.00 w ciągu trzech kolejnych dni będzie niższa:

- 1) w sezonie grzewczym od $+12^{\circ}\text{C}$,
- 2) poza sezonem grzewczym, od $+10^{\circ}\text{C}$, a prognoza meteorologiczna nie będzie przewidywała ocieplenia.

2. Przerwanie ogrzewania powinno nastąpić, jeżeli temperatura zewnętrzna o godz. 19.00 w ciągu trzech kolejnych dni będzie wyższa od:

- 1) $+12^{\circ}\text{C}$ w sezonie grzewczym,
- 2) $+10^{\circ}\text{C}$ poza sezonem grzewczym.

3. Ogrzewanie należy niezwłocznie przerwać, jeżeli nastąpi znaczne ocieplenie.

§ 4. Warunków określonych w § 3 nie stosuje się do:

- 1) jednostek lecznictwa otwartego i zamkniętego, żłobków, domów małych dzieci, domów dziecka, przedszkoli i domów rencistów, których ogrzewanie:
 - a) może być rozpoczęte, jeżeli temperatura wewnętrzna w pomieszczeniach będzie niższa od $+20^{\circ}\text{C}$,
 - b) powinno być przerwane, jeżeli temperatura wewnętrzna w pomieszczeniach będzie wyższa od $+20^{\circ}\text{C}$,
- 2) garaży stanowiących odrębny obiekt budowlany, których ogrzewanie:
 - a) może być rozpoczęte, jeżeli temperatura zewnętrzna o godz. 19.00 w ciągu trzech kolejnych dni będzie niższa od $+5^{\circ}\text{C}$,

b) powinno być przerwane, jeżeli temperatura zewnętrzna o godz. 19.00 w ciągu trzech kolejnych dni będzie wyższa od $+5^{\circ}\text{C}$.

§ 5. Rozpoczęcie lub przerwanie ogrzewania budynków przyłączonych do wspólnej sieci ciepłej może w uzasadnionych wypadkach nastąpić mimo niespełnienia warunków określonych w § 3, jeżeli wynika to z:

- 1) miejscowych warunków atmosferycznych,
- 2) wielodobowej prognozy meteorologicznej,
- 3) rozległości wspólnej sieci ciepłej i ilości przyłączonych do niej budynków.

§ 6. Decyzję o rozpoczęciu lub przerwaniu ogrzewania podejmuje się na podstawie danych meteorologicznych.

§ 7. 1. Decyzję o rozpoczęciu lub przerwaniu ogrzewania podejmuje wojewoda.

2. Wojewoda może upoważnić terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego do podejmowania decyzji o rozpoczęciu ogrzewania przy spełnieniu warunków określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 oraz w § 4, a także o przerwaniu ogrzewania.

3. Rozpoczęcie ogrzewania w wypadkach określonych w § 3 ust. 1 pkt 2 i w § 5 jest uzależnione od aktualnej sytuacji w zakresie zaopatrzenia w paliwa i energię i wymaga uzgodnienia z właściwym terenowo okręgowym inspektoratem gospodarki energetycznej.

4. Sprawy sporne dotyczące decyzji, o których mowa w ust. 3, rozstrzyga Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej w porozumieniu z Ministrem Administracji i Gospodarki Przestrzennej.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 24 marca 1982 r. w sprawie terminów ogrzewania obiektów budownictwa ogólnego (Monitor Polski Nr 10, poz. 73 i z 1983 r. Nr 32, poz. 178).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej: *J. Wójcicki*

183

UCHWAŁA Nr VII/53/85 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE

z dnia 26 czerwca 1985 r.

w sprawie zmiany granic niektórych gmin.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) uchwała się, co następuje:

§ 1. W województwie tarnowskim włącza się:

- 1) do gminy Lisia Góra część obszaru Podlesie o powierzchni 41,41 ha z gminy Czarna,
- 2) do gminy Wadowice Górne część obszaru wsi Podborze o powierzchni 201,64 ha, stanowiącą przysiółek o nazwie Budy z gminy Radomyśl Wielki,

3) do gminy Zabno część obszaru Wietrzychowice o powierzchni 16,03 ha stanowiącą przysiółek o nazwie Pasięka z gminy Wietrzychowice.

§ 2. Szczegółowego opisu odcinków granic gmin wymienionych w § 1 dokona Wojewoda Tarnowski w drodze zarządzenia. Zarządzenie podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie: *W. Menżyński*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Flotowane z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0843-1300-85.

Cena 32,00 zł